

Հ Ա Ի Ա Ս Ա Ր ՈՒ Յ Ի Ի Ն

«Զի՛ք խտիր, ոչ Հրէի և ոչ
հեթանոսի, ոչ ծառայի և
ոչ ազատի, ոչ արուի և ոչ
իգի» (ԳԱՂՏ., Գ. 27-28)

Ս. Գրքի մէջ գոյութիւն ունեցող և սխալ մեկնարանուած բազմաթիւ համարներէն մէկն է մեր իբրև բնարան ընտրած վերոյիշեալ համարը: Ինչպէս ազատութեան՝ այնպէս ալ հաւասարութեան սկզբունքին կամ գողափարին շուրջ մարդկային ընկերութեան մէջ միշտ ալ գոյութիւն ունեցած են տարրեր, երբեմն մինչև իսկ զիրար հերքող ըմբռնումներ ու տեսակէտներ:

Գալով սեռերուն միջև առաքելային պատգամած հաւասարութեան, զայն պէտք է ընդունիլ միայն իրաւունքի հարցին շուրջ և ոչ պարտականութեան: Գիտենք թէ քնախօսական և կազմախօսական տրեւանք կը բաժնեն երկուքին գործունէութեան դաշտերը իրարմէ: Ասպարէզներ կան որոնք յատուկ են մէկ սեռին և ասպարէզներ՝ որոնք յատուկ են միւսին: Այդ երեքը չի նշանակեր սակայն թէ կիրքերու գործնական կեանքի մէջ վերապահուած դերը կամ կատարած աշխատանքը ստորադաս է կամ իր դերովն ու արժէքովը վար կը մնայ այրերու կողմէ արդիւնաբերուած աշխատանքէն: Բաւ է մատնանիշ ընել մայրութիւնը, որ վսեմագոյն իտէալն է ու գերագոյն կոչումը կին արարածին:

Ընկերային ու ընտանեկան կեանքի մէջ ալ գոյութիւն ունեցած են միշտ և ունին հաւասարութեան հարցին շուրջ ծուռ ու սխալ մեկնութիւններ: Ամէն կազմակերպութիւն ունենալու է իր միակ պետը կամ գլուխը: (Հեռու մեզմէ Զատագո՞վութիւնը քիբարօրութեան): Ժողովրդական իմաստուն (և ո՞ր մէկը իմաստուն չէ այդ տիպի առածներէն) առածը կ'ըսէ. «Երկու նաւալուր ունեցող նաւը կ'ընկզմի» և «Յոհարարները երբ շատնան ճաշը կ'այրի»: Երկգլխանի կամ բազմա-գլխանի կազմակերպութիւններ, ներքին պայքարներու ու մրցակցութեան ճամբով,

ատակ են քայքայման ու կազմալուծման: Եկեղեցին նոյնիսկ բացառութիւն չի կազմեր ընդհանուր այս սկզբունքէն: Պառակտուած ու իրենց առաքելութեանն ու առաջադրութեանը մէջ վրիպած կազմակերպութիւններ մէկ ու զօրեղ գլուխի մը, դիտակետի մը պակասէն կը տուժն:

Այս առիւթը կը գրուին թեւադրանքին տակը Եկեղեցւոյ մէկ հասուածին մէջ - Անկլիթան (յԱմբրիկա) - բեմադրուած ազեղ ու ամօթալի՛ տլիւ գայթակղեցուցիչ ու աննախնիաց երևոյթի մը, ուր եպիսկոպոստութեան սրբազան կարգին կը բարձրացուի մէկը իգական սեռէն: Ինչ որ պատկերը կը դարձնէ աւելի ևս աւազելի ու ողբերգական այն է թէ խնդրոյ առարկայ դիցուծին ոչ մայրապետ էր և ոչ իսկ աշխարհական կոյս, այլ ամուսնացած ու ընչնիսկ ... ամուսնալուծուած: Հաւասարութեանէ ճառող նոյն Պօղոս առաքեալը չէ՞ միթէ ներդնակը հետեւալ պատգամին. «Կանայք յամենայն եկեղեցիս լուռ լիցին. զի ոչ հրամայի նոցա խօսել» (Ա. Կորնթ., ԺԴ. 34): Զարմանալու չենք եթէ յառաջիկային ալ նման արտաոց երևոյթներու ականջալուր ըլլանք Եկեղեցւոյ մայր բունէն, հաւատքի վէմէն հեռացած ճնշուած մարմիններու մօտ: Ու ի՞նչ զուգարիպութիւն որ Եկեղեցւոյ առաջին իշխանուծին պիտի գար ծոցէն ճիշդ այն Եկեղեցիին՝ որ կնոջական ճիգէ խնդրով - վերամուսնութիւն - խզեց իր կապը Ընդհանրական և Առաքելական Եկեղեցիէն:

Չէ կարելի Ս. Գրական հատուած մը մատնանշել, ուր կին մը ձեռնարկութեամբ ստացած ըլլայ հոգևոր շնորհ:

Ամուր կենանք մեր նախահայրերու հաւատքին և Եկեղեցւոյ աւանդութիւններուն վրայ, եթէ կ'ընդունինք թէ նախախնամական է դերը Քրիստոսի Հարսին:

ԳԷՈՐԳ Ս. ՃԻՆԻՎԻԶԵԱՆ

Ծանօթ. - Սիոնի նախորդ թիւով Ս. Պետրոսի և Ս. Պօղոսի մասին գրած մեր յօդուածին մէջ Քրիստոսի 12 առաքելներուն ըրած խոստումը ոչ թէ արքայութեան բանալիներուն մասին է, այլ երկրի վրայ կապածներուն երկնքի մէջ կապուած ըլլալն է և փոխադարձ: